

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně:

Ing. H. K.

bytem X

právně zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou

společníkem Frank Bold Advokáti, s. r. o.

sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Magistrát města Prostějova, Stavební úřad Magistrátu města Prostějova

sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

právně zastoupenému advokátem JUDr. Petrem Ritterem

sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

I) Global Recycling, a.s.

sídlem Doublevská 1046/8, 140 00 Praha 4

II) Ing. R. J.

sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100065/2019 61, sp. zn. SÚ/1103/2019-Gre, a rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100050/2019 61, sp. zn. SÚ/1102/2019-Gre,

takto:

- I. Rozhodnutí Stavebního úřadu Magistrátu města Prostějova ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100065/2019 61, sp. zn. SÚ/1103/2019-Gre, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Stavebního úřadu Magistrátu města Prostějova ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100050/2019 61, sp. zn. SÚ/1102/2019-Gre, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 20 342 Kč, a to k rukám advokáta Mgr. Jiřího Nezhyby, se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 21. 10. 2019 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100065/2019 61, sp. zn. SÚ/1103/2019-Gre, kterým byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby „Změna výrobní a skladovací haly na využití prostor pro recyklaci odpadů“ pro společnost Global Recycling a. s.; a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, č. j. PVMU 100050/2019 61, sp. zn. SÚ/1102/2019-Gre, kterým byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“ pro R. J. (společně dále jako „napadená rozhodnutí“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě nejdříve shrnula dosavadní skutkový stav, načež přistoupila k vymezení samotných žalobních námitek. Podle žalobkyně žalovaný chybně uvážil, že daný záměr splňuje zákonná kritéria, čímž nastolil závadný nezákonný stav. Své tvrzení dále rozvedla v následujících žalobních bodech.
3. Prvním bodem žaloby namítá rozpor napadených kolaudačních souhlasů se zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí. Užívání předmětných hal tak bylo povoleno, aniž by byly posouzeny vlivy předmětných záměrů a mohly být stanoveny relevantní podmínky provozu.
4. Ve druhém bodě žaloby žalobkyně předestírá rozpor vydaných kolaudačních souhlasů se zákonem o odpadech. V souladu s § 14 odst. 5 zákona o odpadech nelze vydat kolaudační souhlas pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1 stejného ustanovení. Zrušením rozhodnutí krajského úřadu, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení, kolaudační souhlasy pozbyly podklad a tím pádem jsou nezákonné a měly by být rovněž zrušeny.
5. Ve třetím bodě žaloby žalobkyně uvádí, že pro provozní území firmy GLOBAL RECYCLING a.s. byl vydán havarijní plán. Pro provozní území společností CARGOMETAL s.r.o., KALONEROS s.r.o., Recaplast s.r.o. a R. J. však nikoli.

Žalovaný tak při vydání kolaudačních souhlasů nemohl posoudit, zda užívání předmětných staveb nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.

6. Čtvrtým bodem žaloby upozorňuje, že závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje vydané k hale VSH2 není aktuální, neboť v mezidobí došlo k rozšíření kapacity a změně podmínek užívání stavby takovým způsobem, že mělo být předmětem nového posouzení z hlediska požární bezpečnosti. Zároveň žalobkyně požádala krajský soud, aby v rozsudku vyslovil závazný právní názor, že závazné stanovisko HZSOK ze dne 5. 11. 2015, č. j. HSOL-6482-2/2015, je nezákonné a nemůže z něj žalovaný při další úřední činnosti vycházet.
7. Pátým bodem žaloby namítá rozpor se zákonem o ochraně ovzduší. Ve všech provozních řádech všech tří stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší nacházejících se v hale VSH2 je uvedeno, že má být výrobní hala osazena rekuperací tepla. Předmětné provozní řády byly schváleny s podmínkou, že stacionární zdroj musí být provozován v souladu s vypracovaným schváleným provozním řádem. Z protokolu o zkoušce ze dne 12. 7. 2019 zpracovaném společností EKOME, spol. s r.o. však vyplývá, že tepelný výměník není v době měření instalován na žádné z výrobních hal. Předmětná stavba nebyla osazena rekuperací tepla a není proto v souladu s rozhodnutím dotčeného orgánu.
8. V šestém bodě žaloby žalobkyně rozvádí nedostatečné vyhodnocení zkušebního provozu. Protokoly, které mají dokládat vyhodnocení zkušebního provozu, se zabývají pouze otázkou hlučnosti provozu a umělým osvětlením v halách, nikoliv však dalšími vlastnostmi provedené stavby a její funkčností. Při měření hluku byly v provozu pouze zdroje hluku, které jsou obvykle v provozu, nebyl tedy měřen maximální výkon. Předložené měření nedokládá splnění podmínky uložené Krajskou hygienickou stanicí. Ta přesto vydala souhlasná závazná stanoviska. Uvedená souhlasná závazná stanoviska jsou tak nezákonná a nemohla být relevantním podkladem kolaudačních souhlasů. Zároveň žalobkyně požádala krajský soud, aby v rozsudku vyslovil závazný právní názor, že závazná stanoviska Krajské hygienické stanice jsou nezákonná a nemůže z nich žalovaný při další úřední činnosti vycházet.
9. Posledním sedmým bodem žaloby žalobkyně zdůrazňuje, že podmínkou souhlasu Magistrátu města Prostějov se zkušebním provozem bylo, že k povolení provozu do režimu trvalý provoz bude předloženo vyjádření obce Klenovice na Hané, na jejímž území se provozovna nachází. To se nestalo a k žádosti o kolaudaci stavby tak nebyly doloženy veškeré podklady požadované dotčenými orgány.

III. Vyjádření žalovaného a jeho doplnění

10. Žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 11. 3. 2020 a uvedl, že rozhodnutí byla vydána se souhlasem příslušných dotčených orgánů a naprosto v souladu se stavebním zákonem. Pokud je mu známo, žádný z kontrolních či schvalovacích orgánů předmětných provozů dosud nevytkl nesoulad s právními předpisy či nepřípustný negativní vliv na lidské zdraví či životní prostředí. Z vlivů, které na žalobkyni podle jejího názoru působí, tak zbývá pouze pokles hodnoty její nemovitosti, což žalovaný považuje za spekulativní a ničím nepodložené tvrzení. Navrhl proto, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení vzniklých přibráním advokáta jako právního zástupce.

11. Své vyjádření žalovaný doplnil dne 14. 4. 2020 a k jednotlivým bodům žaloby uvedl následující. K prvnímu bodu žaloby podotkl, že byla vydána nová rozhodnutí, která se kapacitně shodují s vydaným stanoviskem EIA. Kolaudační souhlas se navíc vztahuje k povolení užívání dokončené stavby jako takové, všechny stávající provozy byly zohledněny na základě provedených kontrol a provedených měření, které prokazují dodržení daných limitů. Fakt, že neproběhlo zjišťovací řízení u jiných subjektů, by neměl mít vliv na vydání kolaudačního souhlasu. Ve vyjádření k druhému žalobnímu bodu žaloby odkázal na § 75 odst. 1 s. ř. s., podle kterého se děje přezkum podmínek ve stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. K tomuto dni byla daná podmínka existence podkladového rozhodnutí naplněna. K třetímu bodu žaloby uvedl, že havarijní plán platí pro celý areál a pokud chybí v provozních řádech ostatních subjektů, nemělo by to mít vliv na kolaudační souhlas. K čtvrtému bodu žaloby upozornil, že to, že se na jinou halu vydalo více stanovisek, neznámá, že jiná hala musí mít stejný počet. Co se týče rekuperační jednotky, jejíž nenainstalování bylo namítáno v pátém žalobním bodu, žalovaný má za to, že slouží zejména k temperaci prostředí a vztahuje se na pracovní podmínky. Nemá přitom prakticky žádný dopad na snížení/zvýšení imisí. K šestému bodu žaloby odkázal na oprávnění úřadu rozhodnout se, jakým způsobem a jaké parametry bude hodnotit. K provedenému měření dodal, že „obvykle v provozu“ znamená veškeré stroje a že v listině byl uveden jejich seznam. Na posledním místě k sedmému bodu žaloby doplnil, že se obec vyjadřovala v řízení o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů.
12. Další poznámky ke svému vyjádření žalovaný doplnil dne 13. 5. 2020. V době vydání napadených rozhodnutí existovalo několik jiných pravomocných rozhodnutí umožňujících jiným subjektům provozovat stejnou či obdobnou činnost v daném areálu. Na základě předchozího zkušební provozu a výsledků řízení o udělení souhlasu k nakládání s odpady proto žalovaný měl podklady za dostatečné pro rozhodnutí o udělení napadených souhlasů. Celý povolovací proces i následné kontroly podle žalovaného prokázaly, že provoz zařízení není hrozbou pro veřejné zdraví či životní prostředí, jak to tvrdí žalobkyně. Na závěr se žalovaný vyjádřil k dennímu imisnímu limitu a jeho významu ve studii.

III. Replika žalobkyně

13. Na vyjádření žalovaného a jeho doplnění reagovala žalobkyně replikou ze dne 8. 6. 2020.
14. K vyjádření žalovaného ze dne 11. 3. 2020 uvedla, že v minulosti byly provedeny kontroly Českou inspekcí životního prostředí, Hasičským záchranným sborem i samotným žalovaným, které zjistily řadu pochybení, načež žalobkyně uvedla několik příkladů jako nepovolené přijímání směsného komunálního odpadu v roce 2018 a další.
15. Na předchozí žalobkyně navázala a reagovala také na vyjádření žalovaného ze dne 14. 4. 2020. K rozporu napadených rozhodnutí se zákonem o odpadech dodala, že správní soudy rozhodují podle skutkového stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Není tedy relevantní, zda v roce 2020 došlo k vydání nových povolení, neboť k odvolání žalobkyně byla předmětná rozhodnutí zrušena a kolaudační souhlasy ztratily svůj zákonný podklad. K rozporu napadených rozhodnutí se zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí upozornila na to, že postup podle zákona o posuzování vlivů je předpokladem vydání povolení provozu zařízení k nakládání s odpady, které je podkladem pro kolaudační souhlas. K rozporu napadených rozhodnutí s vodním

zákonem žalobkyně upřesnila, že havarijní plán se vztahuje na provozní území společnosti Global Recycling, a.s., tedy manipulační plochy na pozemku parc. č. 79/4, administrativní budovy parc. č. st. 224, haly VSH 2/A, haly VSH 3/B a haly VSH 3/C. Nikoli na celý areál. Havarijní plán je zmatečný, neboť zahrnuje i halu VSH 3/B, ve které působí společnost Recaplast a R. J., přičemž ale tyto osoby nejsou uvedeny jako uživatelé závadných látek. K vlivu rekuperační jednotky žalobkyně uvedla, že může dosáhnout až 80 dB. Její nenainstalování tak sice znamená, že je v areálu o zdroj hluku méně, ale na druhou stranu má vliv na větrání haly, neboť jsou tuhé znečišťující látky vypouštěny do venkovního ovzduší.

16. Dále se žalobkyně vyjádřila ke zmatečnosti kolaudačního souhlasu haly VSH2. Dne 15. 5. 2020 obdržela informaci o tom, že část haly vznikla přístavbou k původnímu objektu. Napadený kolaudační souhlas s užíváním stavby „Změna výrobní a skladovací haly na využití prostor pro recyklaci odpadů“ se přitom týká pouze původní haly VSH2. Samotná přístavba této haly nikdy zkolaudována nebyla. Napadený kolaudační souhlas nikde o existenci přístavby nehovoří a není z něj tedy patrné, zda je kolaudována pouze původní hala či celá hala včetně přístavby. Kolaudační souhlas je tedy v tomto ohledu zmatečný.
17. K nedostatkům měření hluku žalobkyně doplnila, že podle formulace uvedené v protokolu skutečně není jasné, která konkrétní zařízení byla v provozu. Protokol o zkoušce řadu zařízení vůbec nezmiňuje. Na závěr se žalobkyně věnovala absenci vyjádření obce a uvedla, že ačkoli je řízení o udělení souhlasu dle zákona o odpadech podmiňujícím pro následnou kolaudaci stavby, nelze předměty těchto řízení zaměňovat.

III. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

18. K žalobě se vyjádřila také společnost Global Recycling, a.s. jako osoba zúčastněná na řízení. Ve svém vyjádření ze dne 17. 2. 2020 uvedla, že hodlá uplatňovat práva, která jí přísluší, a žádá o vydání opisu dotčeného spisu. Následně nastínila, že se domnívá, že žaloba byla podána opožděně.
19. Společnost Global Recycling, a.s. následně dne 13. 5. 2020 své vyjádření rozvinula. Předně uvedla, že neměla ponětí o podaném odvolání opominutého účastníka řízení. Dále upozornila na to, že zákon o odpadech ve svém § 14 odst. 5 nemluví o potřebě pravomocného rozhodnutí, nýbrž pouze rozhodnutí a i kdyby byla právní moc zapotřebí, byla zhojena pozdějším rozhodnutím, které nabylo právní moci. Poté se vyjádřila k návrhu na přiznání odkladného účinku a na závěr shrnula, že *„Žalovaný má za to, že objekty jsou v pořádku a připravené na povolený způsob užívání stavby a nehrozí zde žádná újma na zdraví či životním prostředí v okolí areálu.“*
20. Obsahově i formálně stejná vyjádření se stejnými daty krajskému soudu zaslal také R. J. jako osoba zúčastněná na řízení. Obsahově se vyjádření osob zúčastněných na řízení shodovalo také s doplněním vyjádření žalovaného z 13. 5. 2020.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který

tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.

22. Na úvod krajský soud uvádí, že žalobkyně nebyla účastníkem v řízeních, která předcházela napadeným rozhodnutím. Účastenství v procesu předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí však není podmínkou aktivní legitimace a v této věci by ani nebylo možné, neboť proces vydání kolaudačního souhlasu není správním řízením, nýbrž tzv. jiným úkonem prováděným podle části čtvrté správního řádu. Aktivní legitimace podle § 65 s. ř. s. je dána osobě, která tvrdí, že byla v důsledku rozhodnutí zkrácena na svých právech. Způsob budoucího využívání stavby nacházející se v blízkosti bydliště žalobkyně je přitom bezpochyby způsobilý zasáhnout do jejího vlastnického práva a práva na příznivé životní prostředí (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2020, č. j. 46 A 25/2017 - 78). Krajský soud proto nemá pochyb o aktivní legitimaci žalobkyně.
23. V návaznosti na povahu kolaudačního souhlasu jako tzv. jiného úkonu prováděného podle části čtvrté správního řádu krajský soud pouze dodává, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, *„Souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jsou rozhodnutími správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s.“*, přičemž kolaudační souhlas je souhlasem vydaným stavebním úřadem podle § 122 zmíněného právního předpisu.
24. Ze správního spisu vyplynulo, že osoby zúčastněné na řízení podaly jako stavebníci žádost o vydání kolaudačního souhlasu.
25. Společnost Global Recycling, a.s. podala žádost o vydání kolaudačního souhlasu dne 27. 6. 2019, ke které přiložila doklady o výsledcích zkoušek a měření předepsaných zvláštními právními předpisy, doklady o výsledcích zkušebního provozu a plnou moc. Ze závazných stanovisek dotčených orgánů k užívání stavby podle údajů ze žádosti o vydání kolaudačního souhlasu doložila závazná stanoviska na úseku ochrany ovzduší, odpadového hospodářství, požární ochrany a mimo tyto oblasti také revizní zprávy. Důležitou součástí spisu je protokol o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením ze dne 25. 7. 2019, sp. zn. 1103/2019-Gre, (dále jen „protokol o místním šetření GR“), kterého se zúčastnil zástupce stavebního úřadu Magistrátu města Prostějova, stavebník a místostarosta obce. Z protokolu vyplývá, že se změna v užívání haly a budoucí užívání týkají pouze původní části a nová přístavba bude řešena samostatně. Závěrem je, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat zájmy společnosti, a proto lze vydat kolaudační souhlas. Mezi dotčené orgány státní správy, které k věci vydaly stanovisko, jsou zařazeny Magistrát města Prostějova, Hasičský záchranný sbor Prostějova a Krajská hygienická stanice v Prostějově.
26. V návaznosti na protokol o místním šetření GR je ve správním spise založeno vyjádření Magistrátu města Prostějova k žádosti o kolaudaci stavby ze dne 23. 5. 2019, č. j. PVMU 69340/2019 40, (dále jen „vyjádření MMP pro GR“), závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje (dále jen „KHS“) ze dne 19. 7. 2019, č. j. KHSOC/19908/2019/PV/HP, (dále jen „závazné stanovisko KHS pro GR“) a závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje (dále jen „HZS“) ze dne 5. 11. 2015, č. j. HSOL-6482-2/2015, (dále jen „závazné stanovisko HZS pro GR“).

27. Kolaudační souhlas pro společnost Global Recycling, a.s. byl vydán pro stavbu „Změna výrobní a skladovací haly na využití prostor pro recyklaci odpadů“. Z jednotlivých dokumentů založených ve správním spisu vyplývá, že žádost společnosti Global Recycling, a.s. o vydání kolaudačního souhlasu byla podána na stavbu „Výrobní a skladovací hala na prostor pro recyklaci odpadů, parc. č. 393, kat. území Klenovice na Hané“. Předmětem protokolu o místním šetření GR byla „Změna výrobní a skladovací haly na využití prostor pro recyklaci odpadů“. Vyjádření MMP pro GR se vztahovalo ke kolaudaci stavby „Výrobní a skladovací hala na prostor pro recyklaci odpadů“, závazné stanovisko KHS pro GR bylo vydáno ke stavbě „Výrobní a skladovací hala na prostor pro recyklaci odpadů“ a závazné stanovisko HZS pro GR bylo vydáno pro stavbu „Hala na recyklační linku“.
28. Dále je ve spise založeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 27. 1. 2016, č. j. KUOK 8924/2016, kterým se dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší povoluje provoz stacionárního zdroje znečišťování ovzduší (dále jen „souhlas podle zákona o ochraně ovzduší pro GR“) a souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 17. 4. 2019, č. j. KUOK 40198/2019, ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech k provozování zařízení ke sběru, výkupu a shromažďování odpadů a s provozním řádem schváleným dne 17. 4. 2019, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 7. 5. 2019, č. j. KUOK 47357/2019, kterým bylo opraveno datum platnosti souhlasu (dále jen „souhlas podle zákona o odpadech pro GR“). Kromě těchto dokumentů jsou součástí spisů také protokol o zkoušce č. 130/19, jehož předmětem bylo měření umělého osvětlení, protokol o zkoušce č. 131/19, jehož předmětem bylo měření hluku v mimopracovním prostředí, protokol o zkoušce č. 132/19, jehož předmětem bylo taktéž měření hluku v mimopracovním prostředí, a dále revizní zprávy.
29. Souhlas podle zákona o ochraně ovzduší pro GR byl vydán pro stacionární zdroj „Drcení a třídění plastů“, zařízení k recyklaci směsného plastového odpadu s celkovou projektovanou roční kapacitou 2 600 t plastového odpadu, a to za splnění vyjmenovaných podmínek. Podle nich je nedílnou, trvalou a závaznou součástí tohoto rozhodnutí provozní řád, který tímto krajský úřad schvaluje. Provozní řád se ve spise nenachází.
30. Souhlas podle zákona o odpadech pro GR byl vydán k provozování zařízení ke sběru, výkupu a shromažďování odpadů v provozovně Klenovice na Hané na části pozemku parc. č. 79/4, parc. st. č. 393 (část haly), k. ú. Klenovice na Hané, a to za splnění vyjmenovaných podmínek. Podle nich bude zařízení provozováno v souladu s provozním řádem zařízení, který byl schválen krajským úřadem. Provozní řád se ve spise nenachází.
31. Podmínkou závazného stanoviska KHS pro GR bylo předložení měření hluku z provozu celého areálu Klenovice na Hané 292 v provozní době při navrženém způsobu větrání, včetně související dopravy v dotčeném chráněném venkovním prostoru staveb, z důvodu zajištění ochrany veřejného zdraví před negativními účinky hluku. Závazné stanovisko vychází z protokolu o zkoušce č. 130/19 (umělé osvětlení) a protokolu o měření č. 131a/19 (měření hluku). Protokol o měření č. 131a/19 se však ve spise nenachází.
32. R. J. podal žádost o vydání kolaudačního souhlasu dne 27. 6. 2019, ke které přiložil doklady o výsledcích zkoušek a měření předepsaných zvláštními právními předpisy, doklady o výsledcích zkušebního provozu a plnou moc. Ze závazných stanovisek dotčených orgánů k užívání stavby podle údajů ze žádosti o vydání kolaudačního souhlasu

doložila závazná stanoviska na úseku ochrany ovzduší, odpadového hospodářství, požární ochrany a mimo tyto oblasti také revizní zprávy. Důležitou součástí spisu je protokol o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením ze dne 25. 7. 2019, sp. zn. 1102/2019-Gre, (dále jen „protokol o místním šetření RJ“), kterého se zúčastnil zástupce stavebního úřadu Magistrátu města Prostějova, stavebník a místostarosta obce. Závěrem je, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat zájmy společnosti, a proto lze vydat kolaudační souhlas. Mezi dotčené orgány státní správy, které k věci vydaly stanovisko, jsou zařazeny Magistrát města Prostějova, Hasičský záchranný sbor Prostějova a Krajská hygienická stanice v Prostějově.

33. V návaznosti na protokol z místního šetření RJ je ve správním spise založeno vyjádření Magistrátu města Prostějova k žádosti o kolaudaci stavby ze dne 23. 5. 2019, č. j. PVMU 69322/2019 40, (dále jen „vyjádření MMP pro RJ“), závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2019, č. j. KHSOC/19918/2019/PV/HP, (dále jen „závazné stanovisko KHS pro RJ“) a závazné stanovisko HZS ze dne 11. 6. 2019, č. j. HSOL-2780-2/2019, (dále jen „závazné stanovisko HZS pro RJ“).
34. Kolaudační souhlas pro R. J. byl vydán pro stavbu „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“. Z jednotlivých dokumentů založených ve správním spisu vyplývá, že žádost R. J. o vydání kolaudačního souhlasu byla podána na stavbu „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“. Předmětem protokolu o místním šetření RJ byla „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“. Vyjádření MMP pro RJ se vztahovalo ke kolaudaci stavby „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“, závazné stanovisko KHS pro RJ bylo vydáno ke stavbě „Hala VSH 3 (parc.č.391) – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“ a závazné stanovisko HZS pro RJ bylo vydáno pro stavbu „Hala VSH 3 – objekt na suché zpracování a úpravu odpadů“.
35. Z rozhodnutí je ve spise založeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 22. 1. 2016, č. j. KUOK 6846/2016, kterým se dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší povoluje provoz stacionárního zdroje znečišťování ovzduší (dále jen „souhlas podle zákona o ochraně ovzduší pro RJ“), a souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 16. 4. 2019, č. j. KUOK 40200/2019, ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech k provozování zařízení ke sběru, výkupu a shromažďování odpadů a s provozním řádem schváleným dne 16. 4. 2019 (dále jen „souhlas podle zákona o odpadech pro RJ“). Kromě těchto dokumentů jsou součástí spisů také protokol o zkoušce č. 130/19, jehož předmětem bylo měření umělého osvětlení, protokol o zkoušce č. 131/19, jehož předmětem bylo měření hluku v mimopracovním prostředí, protokol o zkoušce č. 132/19, jehož předmětem bylo měření hluku v mimopracovním prostředí, a dále revizní zprávy.
36. Souhlas podle zákona o ochraně ovzduší pro RJ byl vydán pro stacionární zdroj „Drcení a třídění plastů“, zařízení k recyklaci směsného plastového odpadu s celkovou projektovanou roční kapacitou 2 600 t plastového odpadu, a to za splnění vyjmenovaných podmínek. Podle nich je nedílnou, trvalou a závaznou součástí tohoto rozhodnutí provozní řád, který tímto krajský úřad schvaluje. Provozní řád se ve spise nenachází.
37. Souhlas podle zákona o odpadech pro RJ byl vydán k provozování zařízení ke sběru, výkupu a využívání (úpravě) odpadů – drticí a separační linka, na části pozemku parc. č.

79/4, parc. č. st. 393 (část haly a parc. č. st. 391 (část haly) a k. ú Klenovice na Hané, a to za splnění vyjmenovaných podmínek. Podle nich bude zařízení provozováno v souladu s provozním řádem zařízení, který byl schválen krajským úřadem. Provozní řád se ve spise nenachází.

38. Podmínkou závazného stanoviska KHS pro RJ bylo předložení měření hluku z provozu celého areálu při zajištěném větrání (kumulativní provoz všech záměrů ve všech třech halách) v k. ú. Klenovice na Hané jako doklad o tom, že provozem celého areálu při jeho maximálním výkonu tj. všech v úvahu přicházejících stacionárních zdrojů hluku včetně vnitroareálové dopravy (manipulace s materiálem, nakládka, vykládka odpadů, jejich třídění, mechanická úprava, práce s kolovým nakladačem před halou, provoz vysokozdvizných vozíků, atd.) v chráněném venkovním prostoru stavby dotčené bytové výstavby. Závazné stanovisko vychází z protokolu o zkoušce č. 130/19 (umělé osvětlení) a protokolu o měření č. 131a/19 (měření hluku). Protokol o měření č. 131a/19 se však ve spise nenachází.
39. Při posuzování projednávaného případu krajský soud vycházel z následující právní úpravy.
40. Kolaudační souhlas je dokladem o povoleném účelu užívání stavby. Podle § 119 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „stavební zákon“), představuje podmínku užívání stavby a podle odst. 2 stejného ustanovení jej vydává stavební úřad, který vydal povolení stavby.
41. Vydání kolaudačního souhlasu je podmíněno podáním žádosti o jeho vydání, jejíž obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 12 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška k SZ“). Náležitostmi žádosti o vydání kolaudačního souhlasu jsou podle § 122 odst. 1 věta první stavebního zákona také identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu je stavebník na základě § 122 odst. 1 věty druhé stavebního zákona povinen opatřit závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy.
42. Spolu se žádostí se podle § 121 odst. 1 stavebního zákona stavebnímu úřadu přikládají údaje určující polohu definičního bodu stavby a adresního místa a dokumentace skutečného provedení stavby, pokud při jejím provádění došlo k nepodstatným odchylkám oproti ověřené dokumentaci nebo ověřené projektové dokumentaci. Dále se k žádosti připojí přílohy uvedené v části B přílohy č. 12 k vyhlášce k SZ. Mezi tyto přílohy patří mimo jiné doklady o výsledcích zkušebního provozu, pokud byl prováděn, jiné doklady stanovené v povolení stavby, příloha obsahující identifikační údaje stavebníka nebo také závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby, pokud jsou zvláštním právním předpisem vyžadována. Těmito zvláštními předpisy byly např. také zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o odpadech“), či zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“), a dále zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“).
43. Stavební úřad podle § 122 odst. 2 stavebního zákona do 15 dnů od doručení žádosti stavebníka stanoví termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky stavby. Podle § 122

odst. 3 stavebního zákona stavební úřad vydá kolaudační souhlas do 15 dnů od provedení závěrečné kontrolní prohlídky, pokud je žádost o kolaudační souhlas úplná; dokončená stavba, popřípadě část stavby je schopná samostatného užívání; dokončená stavba, popřípadě část stavby je v souladu s povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů; jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.

44. Kolaudační souhlas podle § 18i odst. 2 vyhlášky k SZ obsahuje a) identifikační údaje stavebníka, b) druhu, účelu stavby, číslo popisné nebo evidenční, c) místo stavby uvedením parcelního čísla pozemku a katastrálního území podle katastru nemovitostí, d) datum a číslo jednacích povolení stavby, na základě kterého byla stavba provedena, e) údaje o zkušebním provozu, pokud byl prováděn, popřípadě o předčasném užívání stavby, f) datum konání a výsledek závěrečné kontrolní prohlídky, g) vymezení účelu užívání stavby.
45. Zákon o odpadech v § 14 odst. 5 stanovuje, že *„Kolaudační souhlas a kolaudační rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.“* Podle odst. 1 stejného ustanovení přitom *„Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem“*.
46. Právní úprava rozlišuje podkladová rozhodnutí a tzv. řetězíci se správní akty. Zatímco podkladová rozhodnutí jsou správní akty, které jsou závazným podkladem pro vydání napadeného správního rozhodnutí a samostatně nepodléhají přezkumu správních soudů, naproti tomu řetězíci se správní akty jsou finální akty, které lze ve správním soudnictví přezkoumat samostatnou žalobou (srov. BLAŽEK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2016). Podle toho, o který typ se jedná, je možné dané rozhodnutí přezkoumat v daném rozsahu. Jedná-li se o podkladové rozhodnutí, je soud na základě § 75 odst. 2 s. ř. s. oprávněn jej k námitce přezkoumat. Jedná-li se o tzv. řetězíci se správní akt, je přezkoumatelný samostatně, a proto se jím soud v rámci přezkumu na něj navazující rozhodnutí nemůže zabývat.
47. Rozdíl mezi oběma typy se stírá, pokud není přezkoumáváno samotné rozhodnutí, ale až rozhodnutí, které na něj následně navazuje. Kromě toho je třeba se zabývat také dalšími vlastnostmi, které jsou od daného rozhodnutí vyžadovány. Povahou rozhodnutí, které je podmínkou pro vydání kolaudačního souhlasu, se zabýval Nejvyšší správní soud a z jeho rozsudku ze dne 26. 2. 2020, č. j. 1 As 156/2018 – 52, lze dovodit, že musí být pravomocné, neboť kolaudační souhlas nemůže deklarovat souhlas s rozhodnutím, které ještě nenabylo právní moci. Rozsudek se vztahuje ke stavebnímu zákonu ve znění účinném do 31. 12. 2017, ve kterém § 119 odst. 2 zněl následovně: *„Stavební úřad při uvádění stavby do užívání zkoumá, zda stavba byla provedena v souladu s rozhodnutím o umístění nebo jiným úkonem nabrazujícím územní rozhodnutí a povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu. Dále*

zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.“ Jeho závěry lze zcela jistě aplikovat také v projednávaném případě, neboť stavební zákon účinný do 31. 1. 2020 v § 122 odst. 3 stanovuje, že „Je-li žádost o kolaudační souhlas úplná a dokončená stavba, popřípadě část stavby schopná samostatného užívání, je v souladu s povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, stavební úřad vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby.“ Stejně jako § 119 odst. 2 stavebního zákona účinného do 31. 12. 2017 vyžadoval souhlas s rozhodnutím o umístění stavby, kterého se předmětný judikát týkal, tak i § 122 odst. 3 stavebního zákona účinného do 31. 1. 2020 vyžaduje soulad s rozhodnutími dotčených orgánů. Z uvedeného judikátu tedy lze odvodit potřebu pravomocných rozhodnutí dotčených orgánů jako podkladů pro vydání kolaudačního souhlasu.

48. Je-li podmiňující rozhodnutí zrušeno, přihlédne se k tomu v rámci přezkumu podmíněného rozhodnutí i v případě, že ke zrušení došlo až po vydání podmíněného (napadeného) rozhodnutí. Zrušení nemusí vždy vést k automatickému zrušení podmíněného rozhodnutí soudem, je však třeba k němu přihlédnout a zvážit, jaký má vliv na podmíněné rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 – 88).
49. Dalším relevantním právním předpisem je zákon o požární ochraně. V § 31 odst. 1 vyjasňuje, že státní požární dozor se vykonává mimo jiné také posuzováním „dokumentace ke změně v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření“. Podle odst. 3 stejného ustanovení je výsledkem takového posuzování závazné stanovisko podle stavebního zákona, přičemž § 95 zákona o požární ochraně konkretizuje, že se jedná o závazné stanovisko podle správního řádu, které není samostatným rozhodnutím ve správním řízení.
50. Stavební zákon v § 4 odst. 2 stanovuje, že dotčené orgány vydávají závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu podle tohoto zákona. Odst. 4 stejného ustanovení zavazuje dotčený orgán řídit se svým předchozím závazným stanoviskem. „Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřiblíží.“ Za změnu podmínek, za kterých bylo původní závazné stanovisko vydáno, lze považovat pouze objektivní skutečnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2 As 40/2013 – 32).
51. Z legislativy upravující vydání kolaudačního souhlasu vyplývá, že stavebník je povinen opatřit závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy. Závazná stanoviska následně přiloží k žádosti o vydání kolaudačního

souhlasu. Stavební úřad žádost posoudí, provede závěrečnou kontrolní prohlídku stavby a za splnění předestřených podmínek vydá kolaudační souhlas.

52. Může jej tedy vydat pouze, pokud žádost o kolaudační souhlas obsahuje všechny povinné náležitosti a jsou k ní připojené vyžadované přílohy; dokončená stavba je schopná samostatného užívání; dokončená stavba je v souladu s povolením stavby a dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů; jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.
53. Jedním z podkladů napadených rozhodnutí byl také souhlas podle zákona o odpadech pro GR a souhlas podle zákona o odpadech pro RJ (dále jako „souhlasy podle zákona o odpadech“). Proti oběma těmto souhlasům podle zákona o odpadech podala žalobkyně dne 26. 7. 2019 odvolání. V projednávaném případě přitom není sporu o tom, že byly k odvolání žalobkyně Ministerstvem životního prostředí zrušeny, a to především proto, že nebyly vydány v souladu se závěry provedených zjišťovacích řízení, resp. že pro záměry, které byly předmětem uvedených souhlasů, nebylo vedeno odpovídající zjišťovací řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Na tomto místě krajský soud připomíná, že napadená rozhodnutí byla vydána 31. 7. 2019. Ke zrušení souhlasů podle zákona o odpadech došlo dne 7. 10. 2019, tedy po vydání napadených rozhodnutí. Ještě před jejich vydáním však bylo žalobkyní podáno odvolání, a tudíž souhlasy podle zákona o odpadech nebyly pravomocné.
54. K tomu je vhodné připomenout, že § 14 odst. 5 zákona o odpadech jako podklad pro kolaudační souhlasy, kterými jsou právě napadená rozhodnutí, vyžaduje souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech. Judikatura dovozuje, že toto rozhodnutí musí být pravomocné, což v projednávaném případě naplněno nebylo.
55. Vzhledem k uvedenému nelze dojít k jinému závěru, než že zrušení souhlasů podle zákona o odpadech mělo za následek absenci zákonného podkladu vyžadovaného pro vydání napadených rozhodnutí.
56. Nic na tom nemění ani skutečnost, že ke zrušení souhlasů podle zákona o odpadech došlo až po vydání napadených rozhodnutí. Ostatně podle výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 – 88, se ke zrušení podmiňujícího aktu přihlídně i v případě, že k němu došlo až po vydání podmíněného aktu. V projednávaném případě se nejedná o situaci, ve které by zrušení souhlasů podle zákona o odpadech nemohlo mít vliv na vydání kolaudačních souhlasů, neboť podle zákona o odpadech tvoří jeho nenahraditelný podklad. Nelze přisvědčit ani argumentaci žalovaného o tom, že v následujícím roce byly vydány nové souhlasy podle zákona o odpadech, neboť krajský soud na základě § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. V této době se přitom ve správním spise nenacházel pravomocný souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech, ačkoli byl nezbytným podkladem pro vydání napadených rozhodnutí.
57. Dále krajský soud považuje za důležité stručně se vyjádřit k závaznému stanovisku HZS pro GR, neboť bylo vydáno pro stavbu „Hala na recyklační linku“ a názvem předmětné stavby se tak odlišuje od ostatních dokumentů ve spise. Závazné stanovisko HZS pro GR

uvádí, že je přílohou žádosti o vydání kolaudačního souhlasu podle § 122 stavebního zákona. Samotné závazné stanovisko HZS pro GR však bylo vydáno 5. 11. 2015 a žádost o kolaudační souhlas byla podána až 27. 6. 2019. Žalobkyně i žalovaný se ve svých vyjádřeních shodují v tom, že v mezidobí došlo k vydání povolení změny užívání stavby. Pokud tato změna představovala podstatnou změnu podmínek, za kterých bylo původní závazné stanovisko vydáno, pak bylo pro vydání kolaudačního souhlasu třeba, aby HZS vydala nové závazné stanovisko ke stavbě, která byla předmětem řízení předcházejícího vydání kolaudačního souhlasu, neboť v době od vydání závazného stanoviska HZS pro GR byl naplněn § 4 odst. 2 stavebního zákona, tedy byly nově zjištěny a doloženy skutečnosti, které nemohly být uplatněny dříve, protože nastaly až po jeho vydání. Bylo proto úkolem žalovaného v rámci kontroly k žádosti přiložených dokumentů ověřit, zda se závazné stanovisko HZS pro GR vztahovalo ke stavbě, ke které bylo následně vydáno napadené rozhodnutí. Závazná stanoviska nelze automaticky přejímat s tím, že dotčený orgán je svým předchozím stanoviskem vázán a nemůže se od něj odchýlit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2013, č. j. 8 As 23/2012 -32).

58. Z výše uvedeného je patrné, že se v době rozhodování žalovaného ve správním spise nenacházel pravomocný souhlas podle zákona o odpadech, který je nezbytným podkladem pro vydání kolaudačního souhlasu. Taktéž provozní řády představující součást přiložených rozhodnutí podle zákona o ochraně ovzduší a zákona o odpadech ve spisech nebyly založeny. Dále vzniká pochybnost o aktuálnosti a relevantnosti závazného stanoviska HZS pro GR, které se ve spise sice nacházelo, avšak bylo vydáno pro stavbu před jejími změnami. Krajský soud má proto za to, že žalovaný nemohl dostatečně zjistit skutkový a právní stav věci a vydat napadená rozhodnutí, když k tomu neměl potřebné podklady.
59. Kromě absence podkladů nezbytných pro vydání napadených rozhodnutí žalobkyně uplatnila také další žalobní námitky.
60. K žalobkyní tvrzenému rozporu napadených rozhodnutí se zákonem o posuzování vlivů na ŽP krajský soud uvádí, že podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o posuzování vlivů na ŽP *„záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení“*. Podle bodu 56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP je předmětem zjišťovacího řízení také *„Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů“* s kapacitou od 2 500 t za rok. Proces posuzování vlivů na základě § 3 písm. g) bodu 12 zákona o posuzování vlivů na ŽP tedy předchází vydání souhlasu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech.
61. Výsledek zjišťovacího řízení nespadá pod legální definici rozhodnutí přezkoumatelného v řízení podle § 65 a následujících soudního řádu správního, neboť se nejedná o rozhodnutí, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2016, č. j. 6 A 78/2015 – 194). Není proto samostatně přezkoumatelným rozhodnutím. Na základě § 75 odst. 2 s. ř. s. však správní soud přezkoumá také závazný podklad přezkoumávaného rozhodnutí, pokud jím sám

není vázán a pokud soudní řád správní žalobci neumožňuje napadnout tento podklad samostatnou žalobou ve správním soudnictví.

62. Z uvedeného vyplývá, že závěr zjišťovacího řízení může být předmětem řízení přezkumu toho rozhodnutí, jemuž je závazným podkladem. Takovým rozhodnutím je v projednávaném případě souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech, nikoli napadená rozhodnutí. Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech je přitom rozhodnutím samostatně přezkoumatelným ve správním soudnictví. Vzhledem k tomu, že předmětem tohoto řízení je přezkum napadených rozhodnutí a nikoli přezkum souhlasu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech, nemohl se krajský soud touto námitkou žalobkyně zabývat.
63. Dále žalobkyně namítala rozpor napadených rozhodnutí s vodním zákonem a zákonem na ochranu ovzduší, nedostatečné vyhodnocení zkušebního provozu a absenci vyjádření obce. K těmto námitkám krajský soud shrnuje, že se jimi v rámci soudního přezkumu napadených rozhodnutí nemohl blíže zabývat, neboť směřující vůči napadeným rozhodnutím, která krajský soud z výše uvedených důvodů tímto rozsudkem ruší a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Nelze předvídat, jak bude žalovaný v následném řízení postupovat a k jakému dojde výsledku. Uvedené námitky bude žalobkyně moci uplatnit vůči případným nově vydaným kolaudačním souhlasům k předmětným stavbám.
64. Námitku žalobkyně, že kolaudační souhlas pro GR je zmatečný, neboť z něj není patrné, zda se vztahuje na celou halu VSH2 či pouze původní halu bez přístavby, pak krajský soud vyhodnotil jako opožděnou, neboť byla uplatněna až v replice žalobkyně. Z toho důvodu se jí blíže nezabýval.
65. Na závěr se krajský soud pro úplnost vyjadřuje k požadavku žalobkyně na zrušení závazného stanoviska HZS pro GR, závazného stanoviska KHS pro GR a závazného stanoviska KHS pro RJ pro jejich nezákonnost.
66. Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko „úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu“. Podle odst. 2 stejného ustanovení závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. „V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“
67. Povahou přezkumu závazných stanovisek se krajský soud zabýval již např. ve svém rozsudku ze dne 11. 12. 2018, sp. zn. 29 A 119/2016, ve kterém mimo jiné uvedl, že „Kontrola zákonnosti závazného stanoviska se v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikovaného pod č. 906/2006 Sb. NSS, děje jen v rovině přezkumu dodržení procesních práv žalobce a kontrole toho, zda nebyly překročeny zákonem či obecnými právními principy stanovené meze správního uvážení nebo jej nebylo zneužito. Správní soud nepřezkoumává věcnou správnost (obsah) závazného stanoviska, nýbrž to, zda při vydání závazného stanoviska postupoval dotčený orgán v souladu se zákonem, tj. zda v procesu předcházejícím jeho vydání byla

respektována všechna procesní práva žalobce, resp. zda nedošlo ke zneužití správního uvážení či k překročení jeho mezí ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s.“ V rámci přezkumu závazných stanovisek je proto krajský soud toliko oprávněn hodnotit, zda závazné stanovisko respektuje předmět správního řízení, ve kterém bylo vydáno, zda navazuje na předchozí správní praxi či zda nevybočuje z mezí správního uvážení. Nemůže se však zabývat věcnou správností závazného stanoviska, neboť to přísluší správnímu orgánu, který jej vydává.

68. Nezákonné je tedy takové závazné stanovisko, které je vydáno v rozporu se zákonem, nedůvodně vybočuje z předchozí správní praxe či mezí správního uvážení.
69. Podle § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 26. 4. 2020 (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), je orgán ochrany veřejného zdraví dotčeným orgánem a ve vymezených věcech vydává stanovisko, přičemž souhlas může vázat na splnění podmínek. Podle § 94 odst. 1 věty první zákona o ochraně veřejného zdraví se jedná o závazné stanovisko podle správního řádu, které není samostatným rozhodnutím ve správním řízení.
70. Podle § 31 odst. 1 zákona o požární ochraně se státní požární dozor vykonává mimo jiné posuzováním dokumentace ke změně v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změně činnosti u vyjmenovaných staveb a ověřováním, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace. Výsledkem je pak podle odst. 3 stejného ustanovení závazné stanovisko podle stavebního zákona. Podle § 95 zákona o požární ochraně se jedná o závazné stanovisko podle správního řádu, které není samostatným rozhodnutím ve správním řízení.
71. Závazné stanovisko KHS pro GR a závazné stanovisko KHS pro RJ jsou podle žalobkyně nezákonná, neboť byla vydána, přestože nebyly splněny podmínky uložené KHS. Podmínky, na které bylo vydání závazných stanovisek vázáno, byly stanoveny KHS, která následně vydávala také samotná závazná stanoviska. Nutno podotknout, že se ve správním spise nenachází protokol o měření č. 131a/19, ze kterého KHS vycházela. Posouzení splnění podmínek je však otázkou, kterou je oprávněna posuzovat KHS jako dotčený orgán vydávající závazné stanovisko a krajskému soudu nepřisluší, aby její závěry obsahově přezkoumával.
72. Závazné stanovisko KHS pro GR i závazné stanovisko KHS pro RJ jsou vydána na základě zákona o ochraně veřejného zdraví, obsahují závaznou část a jsou náležitě odůvodněna. Závazná část uvádí, jaká otázka je předmětem závazného stanoviska, její řešení i příslušná ustanovení právních předpisů. V odůvodnění KHS vysvětlila, proč vydala souhlasné závazné stanovisko. Taktéž zmínila podklady, na základě kterých tak učinila. K vyslovení nezákonnosti závazných stanovisek proto krajský soud neshledal důvod.
73. Ve vztahu k závaznému stanovisku HZS pro GR žalobkyně namítala jeho neaktuálnost. Je však nutno rozlišovat mezi případnou neaktuálností závazného stanoviska a jeho nezákonností. Závazné stanovisko HZS pro GR je vydáno na základě zákona o požární ochraně a obsahuje závaznou část a odůvodnění, byť stručné. Ze závazné části je zřetelné, jaká otázka je předmětem závazného stanoviska a jsou uvedena i příslušná ustanovení právních předpisů. Odůvodnění obsahuje toliko prohlášení o dodržení podmínek požární

bezpečnosti vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace, včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek. Vzhledem k souhlasné povaze závazného stanoviska však při přezkumu zákonnosti obstojí. K aktuálnosti, resp. relevantnosti závazného stanoviska HZS pro GR krajský soud odkazuje na bod [57] tohoto rozsudku.

VII. Shrnutí a náklady řízení

74. S ohledem na vše shora uvedené krajský soud rozhodl na základě § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání a napadená rozhodnutí zrušil proto, že skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel, nemá oporu ve správním spise. Krajský soud zároveň na základě § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán shora uvedeným právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V novém řízení tak žalovaný doplní správní spis o nezbytné podklady a znovu posoudí otázku vydání kolaudačních souhlasů.
75. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla v řízení plný úspěch, a proto jí náleží náhrada nákladů řízení, která sestává ze zaplaceného soudního poplatku v celkové výši 8 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna právního zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby, sepsí písemného podání ve věci samé – replika k vyjádření žalovaného) 3 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Jelikož je zaměstnavatel zástupce plátce daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tak činí 20 342 Kč.
76. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení žádná povinnost osobám zúčastněným na řízení uložena nebyla, a proto na náhradu nákladů řízení právo nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. října 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

